

Asımın Neslinden Ses Geldi

– Halil MANUŞ · 28 Mart 2015

ÂSİM'İN NESLİNDEN SES GELDİ...

"Âsım'ın nesli...diyordum ya...nesilmiş gerçek:
İşte çiğnetmedi nâmûsunu, çiğnetmeyecek."

Bu sade ve alelade şiirden alınmış bir beyit değil; vatanın her karış toprağını düşman çizmeleri kirletirken âtidedeki gelecek neslin Millet'in namusunu çiğnetmeyeceğinin "Kimi Hindû, kimi yamyam, kimi bilmem ne belâ..." türünden yedi düvele manifesto şeklinde haykırıştır.

Öyle zaman dilimleri vardır ki; hatırlanması bile insana üzüntü ve keder verir. Üç kıtada egemen olmuş büyük bir medeniyetin kurucusu Osmanlı Devleti'nin yıkılış dönemi de bu zaman dilimlerinden biridir. Pek tabii olarak Millet'e ümitsizlik hâkim olmaktadır.

Ancak Millet'in ümitsizliğine rağmen Mehmet Akif hiç ümidini yitirmemiştir. Gelecekteki beklediği neslin Asım'ın nesli olacağını herkese müjdelemiş, Milleti harekete geçirmek için de cepheden cepheye koşmuştur. O, insanlara, ümitsizliğe düşmemelerini, güçlü ve ümitvar olmalarını ısrarla telkin etmiştir.

Mehmet Âkif, Âsım'ın Nesli olarak nitelediği idealindeki gençliği ayrıntılı olarak açıklar. Bu gençlik; Vatanını, milletini, değerlerini ve tarihini seven, haksızlığa tahammülü olmayan ve haksızlık karşısında susmayan bir gençliktir. Bu gençlik gücünü şahsî çıkarları için değil, ülkesi, milleti, toplumun yararları ve geleceği için kullanır. Kavgacıdır, ama onun kavgası Millet'in yararındır.

Ülkenin geleceğinin iyi yetişmiş nesillerle mümkün olacağını düşünen Âkif, gelecek olan nesle Âsım diyerek bakmakta, Âsım'la teselli bulmakta, Âsım'ın iradesi ile ülkenin kurtulacağına inanmaktadır. Âsım, inancı tam, ülkesini işgal etmek isteyenlere karşı aklıyla, gücüyle mücadele eden Müslüman Türk gençliğini temsil eden ideal bir semboldür.

İstiklal Marşının kabulü gününde "Akif ne yaptı!.. Öyle mi?" başlıklı yazımda Akif'in ne yaptıklarını bir bir sıralamış ve sözümü; "Ruhun şad, mekânın Cennet olsun derken; özlemine çektiği Asım'ın neslinin bir çiğ gibi çoğalıp gelişlerinin ayak seslerini duyduğumu müjdelemek istiyor, saygılar sunuyorum." Diye bitirmiştim.

Şükürler olsun ki ayak seslerini duyduğum nesil artık çok uzakta değil. Seslerini bile duyabiliyorum artık. İşte o ses verenlerden Çorumlu Asena Beyza Biçer, Malkara Anadolu Lisesinde Türkiye Birincisi olduğu "Son Kale Çanakkale" isimli şiirini okumadan önce, İstiklâl Marşı'nı hiç bir karşılık beklemeden

çok zor şartlarda yazan Mehmet Akif Ersoy'u anımsatarak, "Ecdadımıza samimiyetimi gösterebilmek için bu ödülü almamaya karar verdim. Mehmet Akif Ersoy soğuk kış günlerinde sırtına giyecek bir paltosu bile olmadığı hâlde ve kimi zaman yazacak kalem bulamadığı için Tacettin Dergâhı'nın duvarlarına tırnaklarıyla kazdığı İstiklâl Marşımız için konulan ödülü kabul etmemişse, benim bugün, yumuşak yatakta ayaklarımı uzatıp, sıcacık çayımı yudumlayarak peş peşe sıraladığım kafiyeli kelimelerin karşılığında bir ödül kabul etmem mümkün olamaz."dedi ve kazandığı 1915 TL.'yi ihtiyaç sahibi kişilere verilmek üzere iade etti.

Asena Beyza Biçer geçen yıl da Gençlik ve Spor Bakanlığı tarafından düzenlenen "Gençlerden Ecdada Mektup" Yarışması'nda Türkiye ikinciliği elde etmişti.

Sevgili Dostlar;

Bu nesil görülür de Akif'in dualarının kabul edildiği düşünülmez mi? Böylesi gençliğin çoğalması için hep birlikte dua edelim derken isterseniz derece alan şiiri bir görelim ne dersiniz? İşte o şiir:

SON KALE ÇANAKKALE

Çanakkale! Her nerede okusam ve duysam ,
Uhud'u , Bedr'i, andıran, o şerefli adını ...
İçim sızlar, soluğum kesilir, elim titrer.
Gözümün önüne gelir, on beşlik yiğitler.

Dün, kitaptan okuduğun, bin yıllık tarihi.
Bugün cephede, yeniden yazmaya gelmişsin.
Asım'ın nesli olmandan mı cesaretin?
Yoksa senin de, Asım olmak mı niyetin?

Mektepte, küf kokulu sıralar, şimdi bomboş durmakta.
Dilinde tekbir, yiğidim, cennet hayâli kurmakta.
Burası kutlu hedefe giden meşakkatli yol.
İster çelikten kalkan ol, istersen Hakk'a râm ol

Hasan Çorum'un gülü... Durmuş Tekirdağ'dan...
Kimi Hayrabolu'dan, kimi Malkara'dan.
Mirza yârdan kopmuş gelmiş, Ali anadan.
Hepsi de kınalı kuzu, esirgesin Yaradan.

Bin yıllık vatanında... Hayret, elmiş gibi,
Savaşa değil de Mehmet, düğüne gelmiş gibi.

Yürekte imanı, saçında kınası, seviyor süsünü.
Hem yazıyor, hem söylüyor, Çanakkale Türküsünü.

İngiliz yoksun dengeden, Fransız ayardan.
Koşup gelmiş Anzak, kıtalar ötesi diyardan...
Türk'ü silmeye and içmiş, kuşanmış silâhını
Nerede, çekerler bilmem, bu zulmün günahını.

Dayanmış kapıma nâmert, arsızca, edepsizce
Ey beşeriyet bu mu çağdaşlık, bu mu edep sizce?
"Kimi Hindu, kimi yamyam, kimi bilmem ne belâ."
An geçmeden bir şehide, selâ üstüne selâ...

Cehenneme dönmüş cennet beldem Seddülbahir.
Boğazı geçerse zâlim...Bilirim karanlık bana âhir.
Gelibolu, Arıburnu, Conkbayırı ... Kan oluk oluk,
Çanakkale'm , mavin kızıla dönmüş, yeşilin soluk!

Mübârek topraklar , yurdun giriş kapısı
Çanakkale mahremim , Türk'e kesilmiş tapusu...
Harcında şehit kanı, duvarı imandan,nurdan çatısı
Şu dirence bir bak ,kul değil ,belli ki Allah yapısı

Sinirler laçkalamış, düşman çokça gerilmiş.
"Bir hilal uğruna Yâ Rab " binler toprağa serilmiş.
Tüfek atmaz, top patlamaz,elde üç beş cılız silah,
Bir mermiyle iki düşmanın, nişan emri verilmiş

İçmeye su yok, toprağa, taşa teyemmüm.
Namaz, zikir, dua... Yüzlerde garip tebessüm.
Kuru ekmek, şekersiz hoşaf , kalan son erzak.
Geldiği gündən beri, kaçmanın derdinde Anzak

"Ey onbeşli onbeşli",neden gözlerin yaşlı?
Baksana düşman, senden daha telaşlı.
Resul-ü Ekrem arkanda, önünde siper şühedâ
Cennetle müjdelemiş, seni Hazreti Hüdâ

Elizabet ve Agememnon, ürkek ürkek yüzüyor.

Haberi yok ki Nusret, gece mayın diziıyor.
Dayan kurban olduđum dayan, sana zafer yakın.
Cenab-ı Hakk düđümü, teker teker çözüyor.

Bouvet ile Ocean, bođazda deniz anası.
Ciđerimi yaktı benim, soyu soppu yanası.
Anla artık gâfil ,ÇANAKKALE GEÇİLMEZ!
Kimsenin haddi değil, Türk'e kefen biçilmez.

Taarruz değil Mehmet'e , ölüm emri verildi.
Seyit'in bünyesinde, cümle vatan irkildi.
Destan,mucize ,efsane...Ne dersek adına
Dayanamaz sanılan , hasta adam dirildi.

1915'te , boy boyladık,soy soyladık.
Çanakkale'de esaret ile ,istiklâli oyladık.
O muhteşem tarihe ,yeni bir destan eklendi
Bir an bile yılmadan, hep şehâdet beklendi.

18 Mart...Maddeyle mananın,amansız vuruşması...
1453 'ün ,beş asırlık duruşması...
Gereken cevap verildi,beşerin belâ devlerine.
İki yüz bini misafır,kalan uğurlandı evlerine.

Asena Beyza BİÇER